

nam, qua sonit pugnare ab anima. Pctb 2° admissio
sia de Utricō pugnare ab anima. Negat. q. aut pugnare
deliquerit in anima, et nescit de eo. Ceteris in rebus. Unius est
que pugna specialis, ut pugnare ex quo sentiendi. Pctb 3°
Pro. Cetim, q. anima et res materialis voluntatis in ea
operari, et alio pugnare simul ex quo. Mā iū in productis
actuum qualitatibus. Unde anima potest de eo sentiendi actum, non vero pug-
nare. Tercium pugnare potest de eo sentiendi.

Poyez 2°. Autem in talibus aliis sonit voluntas
ad amandum. Item autem voluntatis iustitia disponit animam ad gratiam.
Tandem pellitum disponit animam ad expiacionem gratiae; et hoc autem in talibus
in dignitate in utraque, que autem meritorum, et autem pellitum in anima:
q. quatuor qualitates deliquerint in dignitate, disponunt materialiam
ad deliquerit animam. Pctb ac si sum negat. q. pugnare uo-
lens debet in legione illius sentiendi in integrum, alioqui que-
ab eo, quod ei in agatur, et id est dicitur impotens voluntatem
in legione libet animam.

Pctb 2°. ad si uolentatem so-
lum disponi moraliter et non pugnare, ut disponit. Ma. ad si uol.
et sum. Ieh autem pellitum est meritorum de ipsi in anima,
sicut potentia distinguuntur. Pctb 2°. Si uol. illius autem pellitum
materialium sicut est meritorum disponit moraliter, sed non pugnare. Dis-
ponunt que materia quae pugnare alioquin est meritorum duum ad animam grām
pertinet, etiam auferendam. Et tandem ut te liberus ab eis pugnat-
ur, sic pugnare non disponit anima.

Poyez 3°. Et est deliquum fundatum
contra iustum. In mysterio euangelistā dicit alioquin pugnare
vix occidit. Sicut, absito 8°, quoniam ibi dicit via pugnare
inde sentitur pugnare in quatuor, q. meritorum latitudine. Ceteris
consecratam manifestat est ea altera: q. delignum in ea ex-

in quinque Recepta: quod sicut id alia recipiunt in hoc sub-
jectum illorum in modum erit quinta. sed ea attendam
in eccl. Recepta in quinto, sed eis creatis, et usum quo est
extra subiectum. Antiquiorum et aeternorum ad eum pertinenter.

Antibij: qd tot enim ibi alios
Creaturae, et Miracula qd sunt alia. Consequentia multa
ab aliis Miracula. Inne necessitate qd si qualiter recipiunt
in quinque Recepta ista Miracula. Manent in summa suo
conaturati subiecto, et subiectum fore in Caelesti quinto.
Soratus f. Agn. P. Chm. n. 63. Et Compositus est. Platus nu-
lo dicit in ii. Cur Ubiq[ue] Miracula in illo mysterio i[n]
Memoriam Gen[es]is Mirabilem suum Mittere cor et mentem
Domini cum non minum quem dedit simonius.

Item secundum adbat Agn. Vito
q[ui] dicit qd plater existenda miracula debentur in locis pliis
in vicinore viae Regiae, et plater sunt loci communis sive quin-
tum in pomeria a via. Ne videntur illud mirabilia: q[uia] ne
ad mysticam dictam credendo tot aei[us] mirabilia ibi esse quod
sunt alia. Negi[re] non ea quae multisplitan sine necessitate, quia
ea alia. Cum sint recepta in via, s. Dimitri Creati, Ma-
ria sunt tot aei[us] Crux, et Miracula quae se ipsa alia.
Consequentia qd eccl. oia Miracula ex eo qd dux uetus ibi deli-
veri subiectum parat, ut subiectum illius subiectum Corpus regi.

Item tertium dicit agnus, qd mo-
uerant ea alia? Dico igitur ea alia moueri ad eos Con-
currente super viae, mouendo est corpus Christi, ut mysteria
locum fecerit, et in dulcius gradibus ea alia in extra subiecta,
ut eis moneantur. Crux vero id qd in uidentur.

Item quartum ex omni modo agnus videlicet
produlit nimirum. Effigiebet in signo panieru[m] euangelisticu[m]

mag nulla dat pia 2^a. Sed si per ea illa procedere,
nisi ex iubilo ex iubilant, q. si extra sublum procederent
illorum fidus est genio, quia ab agenti rati si per procedere.
q. ibi operis sublum rati locum alium quale est
quinti. Eoc angulum et ipse meus ordo agnoscit eis adiuvare,
qua ad illud per rati. Et huiusmodi gradus illam alitudinem
et creacionem graduentem tantum ab eo in plenariam ag-
entem rati. q. de maritum fido, ne mysterium euila-
vixit loci rati modestat, gradus superiorem illa alitudinem
qua rati graduentem agens rati. Tibi datur substantia
panis.

Dixerit A. q. ipsa substantia
est alba, dicta est q. subje-

cans. Sacra alia in genere. Nec o tempore dicitur nisi, ita
alba Regula 8^a in proprio, vero animo, proprie, neque animo;
Hoc genere in proprio non sicut alba Regula 8^a in genere
est idem. Sublum cum illis quislibet, corporis tamen in illa dilec-
ti, sed ita viae in me, et fratribus, et in eis denociorum opusculum;
Et let illa alia sunt extensa, in ideo est q. substantia in genere
sed q. cum illa genetivans conformatio q. Secundum hoc
et extensionem ad sublum. Neque ex hoc qd via in proprio
designe Calorem, Rigor 8^a in genere, sequitur illa sub-
stantia in genere, sicut nec sequitur Rati sublumen in eas
genere substantia, sit sine genere via in sic propter agere ad ea
religionem. Sit ut etiam 2^a quislibet, ut ab eis dulcedo,
et in religioni iustitia gloriis, labore, Rigore 8^a. Sit et ad hanc
maris in sublum quod super nubes, in minus quam corporis opusculum
sublumen, in quo sicut in substantia.

S U Z 3 v 8

Dilectus corporis sicut rati substantia in sublum sicut
et contra

Art. de subiecto. Mundi est que-
sio omni etate potest omni alterius corporis subiecto inveniatur, ad
e contrario, q. sensu id videtur in lugubre, tunc q. silentia
videtur, infactum subiectum corporum, ita poterit alterius corporis in-
fratre subiectum suum, tunc magis q. defactus subiectum ui-
tatis corporum virium, ad quendam instare animam suum, ut
cum videtur sentientem: tanta igitur difficultas est potest alterius
corporum deliri in subiecto suum, aut e ista, et quia difficit
potest gloriari, q. videtur, q. trinitas. Dic 1.

Dic 1. alterius corporum videtur
in potest subiectum in subiecto suum, aut e contrario. Ita dicitur. Tertia
vis. 4. 3. 28. Resolutio d'uaia thomistica d' puncto 1. et alij
quos citat et legit 3. 1. de anima tractu 2. hisq. 1. n. 26.

Dic 1. ex ouieido, q. f. Agam,
q. tharian tradidit. Nam in potest alterius locum malum subiectum
in subiecto suum degredi: q. non videatur. Negat agam locum
q. exigitur ergo corporis visus cognitus. Tertius 1.
d' in uaia 1. e' area videtur. Ita in ea ex ouieido, q. in capili-
tate, quia sicut in subiecto suum ad deliriandam tam locum non
adsumit ex eo q. subiectum sit levitatum et careat uincere ad le-
ripiendum tam locum, quia uices de tam complexo et aliudlo-
cium, eo mo, q. complexus uirtus grantia malorum exhibet ad pro-
ducendum cognitum, sed peruenit ex eo q. sit in proportionem
ad deliriandum eam tam atque per poterit alterius subiecti
manet ead in delirio. q. grande simus et subiectum: q. semper
miser est in capilitate deliriendi tam locum.

Expositio hoc: in capilitate lac in
subiecto suum in orbe ex inservient ipsius, sed ex nimis perfeccio,
quod qm illi dignat subiectum tam complexum: q. n. usq. est huc
lac in capilitate et adiumentum alterius complexius passioni
q. a.

q. di miru ē dīa pfectiū lēi spūaliū ē ſubjētum
in adiqtum lēi māliū gīn adiqtum.

S. Lutay ex eo qdā ſubjētum
spūaliū ē improporliatū alli Corpis & ē Contra, q. inquit
nō fit in illa pfectare ſuum oīum ſolam, Nam Angluy n̄
fit dici aliud, neq; aq; gratus. Contra mī uel bē qdā ſigāt,
grāt intencionis, vñmunti in qmle in ſia S. A. tū, cimny-
ka in ſia L. & h̄ i i deſtant qmliū aut materialiū
intencionis; item ſensu Corporeā vñpium in materialiū
quā eam deſtan̄. Intencionis; Iq; ſvisualiū in aere,
quā illum compleari in orde ad efficiendam cognitioē qdā
qmliū ſuportio ſubt̄ ſolam ē ex na iphiy.

Pontius in ſua dijg. 23 q. tenui
prām. Nam impugnat rūm ſentiam enīam, q. ſentiam
Civis dicit ſuolum improporliatū ac inapax deliciā
allioꝝ alteriuꝝ vñm: go ſolam ē i qidem. Nek Noy
q. ſubt̄ improporliatū intelligere qdā ſubt̄ ina-
pax na ſua pofulari ſento. Nam atmo ſolam, deſtante
vñm: Contra h̄c qdā, q. uelut qdā n̄ fit aere q. ſentia leg-
niōne Corporeā, neque aq; ſentia aperioꝝ ſentia legniōe ſualiū,
neq; go ſāt̄ naſt̄ ſolam aui ſuariet̄: go Neq; alioꝝ
Corporeum ſolam in ſubt̄ ſualiū.

In ſentencia ſna ſtat ſigā de anima
dijg. 5. ſec. 2. ſubſec. 2. n̄. 60 ſolay doyez 2. q. illo Dico
Augusti in lib. de ſu et anima Cap. 13, vñr. ariſt. anima que h̄i
ſu agens offlium vñm nominis. Nuncupab, bilis manu-
milit̄, ſum vegetat, ſuū, dum contemplab, ſuū, dum ſentit
animuꝝ dan ſagis. Nek 2. am T. L. ſubla ſitac. n̄. 32
illud opus pto tribui Dico Augustino, ut D. D. locam in pſy nōn
q. monent Cl. Deinde Nek 2. q. ſuay ſolay ſolay ſuariet̄

poni

psay n^o dixi ab anima, sicut q^{uod} dicit sentientem p^{ro} sentiacione
corporalem unitam ipsi anima, qd subsit ut distincta sensio, sicut m^{anu}
dicta animata p^{ro} anima dealem unitam unitam.

Dixi D^r. In illo / sed p^{ro} dixi
uox ab anima / dicta in anima de ipsi: qd est sentia corpora.
P^reh. Nig^r. Com^r, q^{uod} intellectus est intelligentia, et mⁱⁿⁱ dicta aliq^{uo}
in conuencion^e coheret^e ist est intelligentia, qd D^r de ipsius in substantia automi-
tar^u; Cum in intellectu habeat uniuersitatem anima, q^{uod} alia ea n^{on}
redderet intelligentem, dicta est de ipsi in illa; atius sentia
ideo tantum uniuersitatem anima, et in ea n^{on} de ipsius, q^{uod} est substantia
impersonatum ad de ipsius, n^{on} in eo ad uniuersitatem ut p^{ro}
dicta anima de ipsius.

Dixi B. Totum compotum in dicto
sensio: qd sensio debet de ipsi in s^{ecundu} compotio. P^reh. d^r
q^{uod} m^{anu}, dicta sensio patr^u, nego am^r, deinceps minime dico
animi dicta aut compotum denominative sententia anima
est platum affirmatum. Q^{uod} suscipit, qd ac una p^{ro} dicta istud
s^{ecundu} non possit. Intraib^r: R^{es}, qua habet p^{ri}mum statum n^{on}
dicta aliis sua, sicut opus qui est diversus ab aliis, in dicta
aliis aliis, Q^{uod} in illa platu sunt affirmata: qd D^r. Nig^r. P^reh. l^r
Siccum est platum negatum q^{uod} ualit idem a^{pro} m^{onstru}.

Sed quia est arbores, qua dictum p^{ro}
viridem p^{ro} fieri idem argum, Q^{uod} de Etiopie manu idem
dubium. P^reh. D^r. Nig^r. 3^r. p^{ro} q^{uod} L^{et} art. 3^r. Bradop^u
equidam generaliter ad hoc vix: qd scilicet nobis ist capax
sunt. Nam in suscipit, qd sit in vera p^{ro} ut affinitas
sic que q^{uod} una Etiopia est si capax ubiq^{ue} in m^{onstru} p^{ro}

miridijs, in dñi p̄ficijs ab oſtendit ab aliis, ne qui auctor ab aliis
abesse ſit, aut miridijs, qđ de h̄c oſtendit ſed h̄c nō
ē capax lēndi p̄am. Suffit qđ ſit in una p̄e ut affrē
de h̄c. Si h̄c eis dñi m̄ſtificij & ſanctij, qđ ſit la
mia, qđ nō ma ē capax ſentientia.

S. v. 4^{uz}

¶ P̄imū m̄ſtificij concilii ſubſtitutus p̄ficij

P̄etit h̄c aſſumptio eſt iudicis Cœr
mbr Petri in ſeu Manuſcriptis. In Telleſ diſp. 23 ſc.
5. n. 2. Sed iſam in clauſam C. ſit inquit Telleſ / L.
de genitioſe Cap. 4. q. 5. Vnde 25. Pomilius in lega diſp.
17. q. 2. n. 24. Evidentiū. Pipalda & alij citatiā Telleſ
P̄oat 1. q. in eſt nulla dati imp̄plicatio qđ Dimitry p̄i
gredi. Q. q. m̄lly viatū p̄ol et leui ad uelendū Deu
qui ē ſuō natū, et p̄ol Dimitry p̄o duare cognitum. ſug
nūlēm. qđ eſt allij corporum poteris. P̄imir p̄om
in ſubſtitutis, et cōtra. Petri p̄ol ex diua ſ. Latii
negli. Camii et Aſſignande Rēm diſcam, qđ ex eo qđ int̄ij
p̄odulat cognitum ſugnatūm Dimitry in fere ex ea
ſeu p̄ficij. qđ eſt inſolitibile ac uo ſi p̄onere in legi
qđ int̄ij. Suppono diſcam ab omni / ferentia extra ſeu
ſubſtitutis magis, et ſicut inſtitut qđ p̄ea ferentia extra
ſeu p̄ficij ita eſt inſtitut qđ ferentia ex ſeu ſubſtitutis.

In impugnanda eſt p̄ficij con
ſittit ab Gabrio eſtas. N. Petruſſij. C. Reſtaurā Thām;
Sed

Sed eam impugnamus non in illud nostrum. Sed in item
thesis mea aliam ad producendum quidquid in ipsa sententia potest potius
ducere rationem, quam eam mitigare. ut quod eam producere ex
ha se, si Conscripti in in apostoli 19.º eam producet ut quedam
mitigetur et non intollerabilem esse ut gloriosum mitigetur. Enim in isto
in scripto mitagetur in obstatum illud in legendo. quod est potius
poni in subiecto in illud reddendo cognoscere.

Conscripti 1.º q. 2.º p. 1. ducunt per
anum prodicacionem in gloriet ad gloriet potius milieus producere
auditionem: quod est eam delipere. Dicitur 2.º quia Propterea potius conser-
vare gloriet. Conscripti inducuntur, ut disfacto ponatur in eu-
angelio: quod est potius ponere alterum locum, in subiecto quod
est in contra.

Pro Contraria scripta 1.º q. 2.º p. 1.
Et Angelij cap. 14 n.º 26 vers. Durandum. Publicum datum
quod licet, et utrumque significat. Et anno huius 2. sicc. 1. sec.
Dicitur 1.º q. 2.º p. 1. Aliusque loquitur
in omnino dignante cum ab anno, in potius extra suum obstatum,
alio cum aliis potius audire, et patitur uisitare, et gloriari in dilectione.
quod est in potius sum extra suum obstatum. Propterea, in minus regi-
gitur enim tale alterum suum obstatum quoniam suum libet, et propter
mitagetur in obstatum mitagetur: quod est in potius
sum extra suum obstatum, quod est inobligabile, et alter audire. Ita
ita si potius sum extra suum obstatum, quod est emunire. Si potius
in laude loquitur.

Hoc est tota uis negotiata sententia,
si ad illam loquitur 1.º dicendo dico nisi alterum loqui posse
subiecto

Substantia, et obolum, q^o per spiritum est data, non vero aliis substantiis;
Dicitur insitum sicut et bone, q^o siue sicut per ad obolum, seu per
legem est essentia per se, ita sicut ad substantiam, seu per se vel ipsi in
suo est essentia alii: glosa.

Si Reg. 2°. Iam allij ad substantiam
est obolum constitutum, et in quantum, q^o consititutum in
quantum in diversis dignis deictis ab aliis; Dicitur insitum sicut
q^o et sicut actualis in huius est medietas, consistit q^o in animis ita
dignis deictis ab aliis, et triplex per se cognitio est in huius essentia in
potest in huius formi in audibilem, q^o una sensus extra suum
obolum: qo et quatuor in diversis audiis sicut dignis deictis ab aliis,
q^o triplex invenire est essentie alii, insitum qo sensus extra
suum subjectum.

Quare per sonum est anima ratione
quod se esse in huius in parte ad suum obolum, parte secundum modum
ad suum substantiam; at siue in huius potest extra suum obolum?
Naturae videtur obolum significare, et utrum videtur ratione substantia:
per rationem, audiens sonum significare. Ita potest alludere
poni extra substantiam sua sonata, q^o ex parte in subiecto significari, et
est contra.

Insitum sicut sicut in huius potest
agnosceret obolum significare, in parte obolum semper est intelligibile,
et in huius obolum ratione significare in huius; at substantiam ratione
non est intelligibile, et est extra substantiam est ratione significare in huius: quoniam est
ratio pars ratio, consequitur siue in huius non potest formi in obolum
audibile, et ex parte ratione intelligibile, ista non potest ponim
subiecto ratione, et ex parte ratione intelligendi. Cuius insitum
Sic

Sicut dicitur in libro Snam. l. Latti. casij glabrum.

Nec si ad illam dixit? intus

nō potest ferri extra dictum intelligibile, intelligendo, sed nō in intellectu
potest nego, sicut diximus aliam p̄m, nō potest ferri extra subiectum
intelligere illud credendo intelligere, sed nō in illud credendo intelligere.
Nego. Itaq; nulla p̄m potest ferri extra suū dictum agendo
intuitu, at nō agendo intuitu potest ferri extra suū dictum. Ita
nulla p̄m potest ferri extra suū subiectum coram presentando illud
suū dictum patrum, vñ intus nō potest p̄m in sapientia credendo sapere
potest intelligenter, Regna altissima in angelis credendo illud pra-
dictum altissimum. Si et intus nō producere auditionem, ut
p̄ illam audiat, nec certus dictum ut q̄ illam intelligat, potest
nisi intus ut instrumentum aliud instrumentum producere auditionem
quoniam p̄ illam audiat, sicut p̄ intus p̄ illam producere intus
quoniam p̄ illam intelligat.

Unde potest deorganio argumentum?
q̄ certus intuitus agendo nō potest ferri extra intuitibile, et intus
extra intelligibile, potest sicut diximus dicendum ut merum
instrumentum ad producendam in telegem, et instrumentum ad produ-
cendam visum: potest etiam poterit intus p̄m in sapientia
quoniam credens sapientem, sicut in dephantem sapientia
intus producendo audio em vñ, ita neq; dicitur rei ipsius,
si telegem in sapientia.

Propter 2o: Vñ autem imporej
ad subiectum crevum est realis, ut supra diximus: q̄ nō potest
p̄m in subiecto extraneo, q̄ amitteret suam essentiam. Nec
diximus vñ, i.e. realis p̄m ad presentandum esse dictum

Spicium
D

Spicilegium, et apertitudinalem, id est animi, quantum ad prestantia
effun genitium, et aucti, nego animi. Itaq; ea aliud est
Solum est prestante effun dalem spicilegium, ut albedo album in
sabato natu, hoc est in lape, si illi apostolus, et cum ponebat
in Angelis ad hunc determinat suam eccliam, q; ad hunc respectaret
esse in lape, et quoniam dedit Angelum sententiam ab aliis, in illum
reddidit albus, q; Hoc Rathy sacrificium regnans Subhunc agendum;
Effusus vero generatus pot estari in Sabato in aliis. Si que Angelus
dilectus est, albedo enim, et in aliis, lapide. Si in ea ponatur gratia,
dilectus est in gratia.

Intraibit: effusus Rathy generatus non
diffinitur ab spicilegio. Sed albedo non prestante suum effum spicilegium
in Angelis, go nego genitum. Tellej s. Tripi. Sed effum dalem
genitum in hinc ab spicilegio, militantem virile, et viriliter-
minus pot est in Angelis effum genitum in his spicilegiis.
Sed contra: si duo sunt idem ager, implas agri communite mu-
tationem tunc, quia communat alteri, go in spicilegio effusus genitum
communat Angelis, et in spicilegium.

Quale Rathy debet esse? Maxime
effusus Rathy generatus Prolegimus in diffinitu ab spicilegio, unde max-
imum effusus Rathy generatus in Prolegimus, nego Max. Itaque albedo ut
pot estare Subhunc coloratum, qui est effusus generatus Prolegimus. Sunt
albus q; est Prolegimus et adeq; est effusus spicilegium; q; pot estare Sub-
hunc Solum sene alicuius, q; est effusus generatus Prolegimus et in
diffinitu ab effusus Prolegio spicilegio; nam effusus Rathy Pro-
legius pot estare alicuius sene Subhunc aglum; effusus vero generatus
Prolegimus Ita dicit Subhunc spicilegium illud sit. Unde tum
effusus

et quod patet spiritu in spiritu. sed et subiectum aptum, obiectum
improporionatum in se ipsum, deficiens una pars ex quo patet
spiritus; Deus potest dari spiritu genitius in Angelis, que est subiectum
improporionatum, quem deinde spiritu patet spiritu.

Propositus 3: Quod si potest unire animam
animalem spiritu aliquo modo, quoniam sicut dicunt animalia: ergo neque
eduari alicuius de angelis quoniam angelus dicitur ab aliis. Neque ergo
animam distingue ratione: una est substantia aptum ut dicunt animalia
in uestibus angelorum ut dicunt alii, neque spiritus ut dicunt gratiani: si
si modus dimidiat substantiam mecum, deinde modo non disponit, et
poterit deinde ei unire animam, quoniam dicunt animalia: et tamen ratione
est quod ex quo patet spiritu in spiritu in substantia ita cum unione, et generatione,
sed inclusus est substantia aptum, et deficiente una per coniuncti
mentem est ut deficiat substantia.

Propositus 4: Obiectum audibile est audi-
bile in potest dici frangere vocem, neque visibile audioem. Et ergo neque
subiectum spiritus potest dici velut enim anima corporeum, aut est contra.
Sed neque tam. Si obiectum audibile habet vocem, est visibilis.
Est audibile audires orecum, et uideres oculos, gloriare gloriantur
deinde ex quo patet spiritus spiritus in substantia improporionali; at non ex eo
quod alius corporeum sonans in substantia spiritu, est est illa, in sequitur
gloriantur substantia ex quo spiritum significantur: Vnde ex argumento. Num
reflexum potest angelum dicere alium, neque spiritus spiritus, et
sicut potest ostendere dicere audioem, quoniam auditus, est aures interiorum,
quoniam uidentur, ita potest Angelus hunc obiectum quoniam dilatatur
alios, et spiritus gloriam, quoniam dilatatur spiritus.

Propositus 5: Quod in grecis est malum
neque

Nec in g̃e cā dāly habet tenuatio; sed de signis dñi nostri
in g̃e cā māly cā dāly: q̃d si subtilis, e dñi sunt in proponen-
tia nata, n̄ pot̃ sibi dari delectio. Petr nego: Cām, q̃d lauta
cā tenuis n̄ ratiō compluit in lat̃ g̃e lauta, q̃d tenuis
cā tenuata; unde tam subtilis, q̃m p̃n̄ de tenuitate in
g̃e effectus q̃ ad om̄ dulitiam, quā ponere alius in subtil-
tum desideria ab ipso subto exha illius exigentiam. Siu-
m in g̃e effectus tenuat. It̃ manū ad tenuitatem dñi p̃n̄
suo cāly, cā subtilis ad dulitiam sibi regis cā dulitiam in
gradus intensij cā tenuat intitul. Bei ad vitam su-
g̃natim, cā lumen gloria dei p̃sonum.

Obijz ultime: subtilis squatte cōsideratio
imp̃poratio natum ad alios coram: q̃d n̄ pot̃ illud teli-
gore, atq̃ iocum dilectus est in deo p̃ce p̃soni alii. Petr
negro: q̃m, cā imp̃poratio natum ad tenuitatem effectum
sp̃irituum h̃ic alii dñi q̃m, ad gratium rego q̃m, Nam cu-
alium coram, cā squatte sic ita alio, qua alio, cā p̃sona
cionata in g̃lōbi subto, dñs ito nullo modo p̃t tenuitatem ali-
dens, p̃sona nulla modo pot̃ mutari. Mutatio uero tenuitatem sub-
iecto ē effuz gratus ratiō consequens p̃sonam, ĩ interioram
cūlū tamq̃ aliquid.

Ex hoc colligere L: n̄ p̃ce cognoscim
tenuitatem dñi subto, legg̃ere p̃sona et dñi p̃ce
in alio coram p̃soni in subto sp̃iritu. q̃d legg̃io legg̃ili
in medietate dñi subto eciam dñi, alius uero subtilis
est arctitudinis, cā siue p̃sona, quā legg̃ili loci dñi
medietate sibi, pot̃ aliquid legg̃ere, ita alio q̃d legg̃ili
subto

Substutu medante materia pot om altius ponit. Cogitez Q^z
in Regnisi oī modam proportionem mīrām Regnindam & Sub-
stutu Religi em, nam area qua ē subia Regis & Causa alia,
O Silor una qua ē Corea Religis Rām. spūtūm & instruāse.

§03

DE CIVILIA PESTE MISERICORDIA FAMELICIA

In omnibus scindum ē oī Cā suam Causalitatēm Competere
Causalitatem ē inmediatam dependetiam a sua Causa, cū
Causalitatē in dī Causa, sicut nōq̄ Obitus Causa Mortis.
Sciendū ē tam ē tam Mātem nō ē illam mām Dōcī
tam Mātem aut Substutu Religionem, mām māmp̄ sit sit
substutu dī quā ab alijs substutu mēt qd̄ in sit mī substutu
Sed Substutu sum ac tōe. Sciendū ē qī sublī sente
ē tam quicōm extitam ab Autrib, lī defactalitate in-
fieri, lī defactalitate infictō ē.

Deinde Rotundum ē terminū
infiri Vtūpāri ab allego. Pot ut id valde ac Causalitatē,
qua mediantē sit qī, trūm suo infactō ē pro ipsa le facta.
Alij allijūlī dī hīj in dīta alegatione ita ut hīj rēfici
sumati nō pos̄tō generant, Sed pos̄tō de generata in pīmo
qījī, in qī produlib, hīj suo infactō ei pīo eate le Con-
seruata in instantib Subsequuntib. Ei hīj animaduōz:

Dīo Līo In Līa alegatione
tam vīa infieri, qm̄ Rām Dīficeri nō ētād Causalitatē
dī tam, Sed Se ijjī Causantib a Subb, sumētā Causalitatē
hīj

Pralij quæ nō ponit & alij cari; ad Cœlestes omnes el
ſia mifatu eē x.^o tandem alegatio nūp. ſunt generat̄ paf-
ſua & quæ Pā, & Unio generant̄, & edunt ap̄ pota
ſubt̄.

¶ Ilo 25. In 2ª allegio ne

ihorum horum infiri & infaci ei Cœlestis forma,
& Cœlestis omnes i generis passim seu pao vbiq̄ ſu-
misi qm̄ mifatu eē. Ita dphom̄ ſc̄i l. n. 14. vñ
de Cœlatis dij p. 14. ſc̄i 6. d. 9. I. ad. Hora q. 11. artis
l. s. J. Melilotinus & alij 21. l. ſic 1. 2. n. 113. Poh
l. Ex Doctrina h̄ngelis apud I. ad. Hora Glatur: q̄c̄ aij
actui, & ſabio e. cuius paſſu atq̄ Cœlio i Cœleſtis
Cœli efficitur: q̄o pao eit Cœleſtis Cœli Māly. Poh 2. q.
Subito q̄cumque alio, & pota paſſione inligit, ſu cari
d. qm̄: q̄o in pao Consiglio Cœleſtis Cœli Māly. Poh

¶ Ilo 3. quia mā nō e Cœli pao

i pao Componen, in ip̄ta Namq̄a loe ſit ſe ueluti h̄n
ac extreum: q̄o Regue Palijs Compeditio poterit ei Cœleſtis;
atq̄ Palijs Compeditio e Unio: q̄o Unio nō e Cœleſtis Cœli
Māly, ſed pao. Declarat̄ ſc̄i, q. mā Componen nō habet
nisi loem extremitati: ſed in loe extremitati deit Cœli. Atq̄
et Pā in loe extremitati deit Cœli, ut pao in una loeli
qua e extreum, & nō Cœli at Subto: q̄o Siuit mā u. dphom̄
nō e Cœli Māly, Ita nad Comeditio. Etit Cœleſtis.

¶ Pro Contraaria mā ſit Telle. q.
gratiosij, & alij ſit a ſ. ſu, Gregorij ſit. mā Cœli
Pam Coniungendo ſe illi z Unioem: q̄o Unio e Cœleſtis
c. 2.

111

Cā mālit. Pēt Neg. aij; nam s̄ dī defrauit vno em;
O manent frā cōmūtū deputatū rīa Cōrē ad hū maneret
Cāvata quā mārōt vñita: qđ signū ē ōz lāi z bñsonem
Sed z Tūgħis nom.

Pofet D. Rīa Cāvata Sam l-aw
Mām teliġit; Sed iħam teliġit mediane omis: qđ. Pēt
Neg. Min. qđ īn aia tħalli ga vñita niddik teliġa: vñda
mediane vñno n̄ aktu teliġi kac en ē proprie vñisij. Tgħix
3. int Cāvatalitom ē għidu mi debbet midien: aq-medien
Vno m'h jaġiem ē għidu: qđ qas n̄ ē Cāvatali. Pēt Neg. o
Min: Vno n-naqqa īn midien int jaġiem ē għidu; medi-
anit vñno m'h qiegħha, n̄ u m'h qam ċedċam et-ġassien,
Qam set vñno korratti, n̄ idha tħalli mediane minn jaġiem
ē għidu, qđ. Set tħixxu si dī vñno īn tħalli kvarred tgħiġi
f' jaġiem teliġi in Subb: qđ vñno si abla kien mur ē qed
allieq m'h rok ro Cāvatali m'h.

A d-ixx li tiegħi. Autu u tħalli
Corrislijan ġistu. Is-sajja oppolaj, qfrarri vñno ē Cāvatalitom.
Ma għolou ē parax Componen, ē jaġiem ē Cāvatalitom q'ix
ē Subbi. Teliġien; Sed idha ħec dilo, quod vñno n-naqqa
qđ ē Cāvatali. Iż-żeek, minn iż-żant idheri Cāvatali
Vñno m'qntu ē Cāvatali ma għolou ē parax Componen;
Itx għolou ē parax Componen n̄ ē l-ka: qđ n̄ jidheri Cāvatali-
tum. Ifraha ħec, qđ vñna m'qntu ē parax Componen n̄ ē
Cāvatali: qđ ik-kejha m'qntu ē parax Componen n̄ ē
l-ka. Itx oħridu jidu dikk mām m'h idher ad ħażżejtum diġiem,
U n̄ l-kiem Cāvatali.

De Conscientiis ad CIVITATIS MATERIA.

Triginta et assignat dō ad tam malam:

1^a ē ecclia; 2ª indutio, 3^a qm̄itay. Quemque ī 2^a p̄
ēchia sit Condōs legē reguita ad laetandū mālū. Pētr,
q̄d ecclia oīo regnū ī ē m̄ proprie Condicū, q̄d valē
domi ad mālū laetandi. Ita I.g. p̄lūj a s. l. v. n.
122, clavis oīe doctorē scolae mediae. Post 1^a p̄s, quia
mia laeta sūtētando sed mīrī ostēt alīu sūtētare ī
p̄s. q̄d. Post mīrī, quia oī ī ecclia nichil ē; sed quā
mīrī ī p̄s sūtētare alīquid; q̄d ecclia ē oīo regula ācta
laetandum mālū. Post 2^a quia ecclia oīo regnū ad la
etitentem; q̄d ē ad malum.

Post 2^a p̄s, q̄d Condicē debet
ēle dīta ab illo de cuius ē Condicio; sed ecclia ī dīgītē
a ī mālū, cum eīa mālū, oī extra mālū. Sed ipsa mēden
itas; q̄d ecclia ī ē propria Condō; q̄d quid tū ip̄s late satī
dicat? Dīc: ecclia ponit mālū rāb̄ extra eīj: q̄d ipsa
conscientia ī rāb̄ plūm laetandi. Pētr

Pētr dīgītē: oīj, ponit lūm rāb̄
extra eīj: tam in sā dījā aqua & salū p̄st̄t̄ effūt̄ expēnsū;
neḡ oīj, ē rāb̄ ip̄s amōt̄ mā p̄z̄ ecclia eīj dāo aīj
oī neḡ lām. Neḡ dīc: mālū p̄lēm lām mālū mālū
q̄d illa mālū p̄lē ē ī ad quā mālū exēt̄. H̄ illud q̄d dīlē
mālū ī aīj fīt̄ ecclia ip̄s ī p̄s; Pētr

Pētr mīl

Acti mil alius signare talis
Prosequum, qm engauat eū idem quod erat de posse. Id est.
Querit D. si propinquitas seu in iusta mā a fā sit illius
dīcō Logi Legitima ad hanc Cauzandum? Actus a fratre
in Logi. Postea, quia cā malis Cauzat s. in iusta mā legatione et
fratrem suscepim; sed neptio p̄ficiā Logi Legitima in iusta mā:
gōt. Min. p̄t, q. nichil pot̄ p̄fici alia in se levior ab-
solvit, aut dīsum. dīsi fratre, q. Fratello tibi ex summa deponere,
allegare aliquid ab eo ut in Contrahit sapere p̄t.

Dies 2. in iusta mā n̄ i Comitatu
Logi Legitima dū cā efficiens, q. dīcō p̄t facere, q. cōgnit ex-
iusta hīc producat talorem Roma: q. n̄t ad cām malle?
Acti dato ante, q. examinauitur m̄ suo hīc negat hā diri-
sa das ē, q. cā efficiens p̄parat q. inflatum exstremū ex parte,
inflatum uō cā malis ē q. m̄ hīc mā legatione, cā m̄stam
Iustitiam; id cā efficiens p̄t cōtare iusta mā, n̄ ita uero
cā malis. Q.

Dīc D. In iusta suponit exstremū
n̄t in dīcō iusta mā a deo, q. n̄t exstremū: q. p̄t p̄sonis exstremū
p̄ia, ac p̄simile lantata, qm mā in iusta ab ea iusta mā
et su iusta mā nequit ē dīcō ad Cauzandum m̄str. Acti
iusta mā uō dīcō Simultaneum seu Concomitantem, n̄
uō antem; sicut ejus a fratre p̄cedit.

Querit D. L qm̄spm mā
Sit Comitatu Loga ad Cauzandum m̄str. Acti Negat. Ita oē
Postea, quia illa ē Idū Loga ad Cauzandum, sine qua efficiens
p̄t hīc mā m̄str. n̄ p̄t; dīcō mā denudata qualitate p̄t singler